

let om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagets navn.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Definitionen af fast ejendom omfatter også optioner på fast ejendom samt rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af naturressourcer.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, med mindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart.

Artiklen bestemmer i stk. 1, at fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartselskabet er hjemmehørende, d.v.s. registreret.

Ud over fortjeneste ved drift af skibe og fly omfatter bestemmelsen efter stk. 2 også indkomst ved anvendelse, rådighedsstillelse og udleje af containere, der anvendes i international trafik. Herved sikres især, at danske rederiers fortjeneste ved containertrafik eller containerudleje kun kan beskattes i Danmark.

Der er i stk. 3 indsat en undtagelsesbestemmelse, hvorefter fortjeneste ved drift af skibe, der hovedsagelig anvendes til transport mellem steder i den samme kontraherende stat - men som falder ind under definitionen af udtrykket »international trafik« - altid kan beskattes i den pågældende stat. Baggrunden for denne bestemmelse er canadiske problemer med beskatningen af skibsfarten på de store søer mellem USA og Canada, hvor rederier, der sejler mellem ca-

nadiske havne, har unddraget sig canadisk beskatning ved nu og da at anløbe en havn i USA.

Endelig er i stk. 4 og stk. 5 optaget bestemmelser, hvorefter konsortier m.v. også er omfattet. Bestemmelsen har betydning for SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår. Der er indsat en tidsgrænse på 6 år (stk. 3), og der er taget forbehold for tilfælde af svig, forsætlig udeladelse og uagtsomhed (stk. 4). Tilsvarende bestemmelser findes ikke i OECD-modellen.

Artikel 10. Udbytte.

Kildestaten kan efter bestemmelserne i stk. 1 og 2 højst beskatte udbytter med 5% i moder/datterselskabsforhold og 15% i andre tilfælde, når den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat. Dette følger OECD-modellen. Stk. 2 indeholder derudover en bestemmelse om, at udbytte fra visse canadiske investeringsselskaber kan kildestatsbeskattes med 10%. Efter den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan udbytter altid kildestatsbeskattes med 15%.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted som omhandlet i artikel 14, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste (drifts)sted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Endelig er i stk. 6 indføjet en bestemmelse om, at overskud i et fast driftssted, der ejes af et selskab i den anden kontraherende stat, kan undergives en tillægsbeskatning på indtil 5%. Denne skat - sædvanligvis benævnt »branch profits tax« - der svarer til kildeskatten af udbytter i moder/datterselskabsfor-